

stille nye krav på baggrund af lovforslag som dette her, også uden at være enig med de parter, man skal aftale det med.

Jeg understreger bare igen: Hvorfor skal vi igennem denne procedure først, at vi altså skal have magtmidlet ind. Med hensyn til dem, der er lavet i dag, er de på mange områder en succes, men det bliver kompliceret. Og jeg har lært efter en vis tid her, at når vi giver disse bemyndigelser, så løber de altså længere på en række områder, fordi der så er en open end på dem.

Der er jo også i dette lovforslag peget på ting, som man kan inddrage. Det vil sige, at det tager vi stilling til samtidig. Og med hensyn til den debat om, hvorvidt vi skal inddrage dele af landbruget, der sikrer vi jo, at det kan lade sig gøre i dag, hvis vi stemte for dette her lovforslag, som det ligger.

Men lad os tage dialogen. Vi skal lave et fornuftigt udvalgsarbejde, ingen tvivl om det, men umiddelbart kan vi altså ikke støtte det, som det ligger.

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg skal lade være at lade mig friste til at tage flere korte bemærkninger til hr. Ebbe Kalnæs, men måske bare lige bede ham som en indledning her om at læse på side 7 i lovforslagets bemærkninger, hvor der står noget om grønne regnskaber og husdyrbrug, og det er jo specielt husdyrbrug, der er de store problemer i landbruget.

Men ellers er vi fuldstændig enige i det lovforslag, der ligger. De grønne regnskaber, vi har set indtil nu, har haft nogle ordentlige, gode formål dels med at sikre offentligheden adgang til at vide, hvad miljøtunge virksomheder foretager sig, dels med at få virksomhederne til at interessere sig for at lave en aktiv miljøpolitik.

Når vi her, fem år efter at man har indført dem, skal evaluere dem, så må man sige, at de har været en succes. Så hører man her fra den borgerlige side af salen, at nu skal vi ind i frivilligheden, og så vil jeg sige, at det er der heldigvis også taget højde for i forslaget.

Der står – det kan man selvfølgelig diskutere – at virksomheder, der ikke er forpligtet til at indsende, og det er jo stadig væk de fleste, kan gøre det af egen drift, hvis de vil.

Lad os så se, hvor langt den frivillighed rækker, og om de overhovedet kunne drømme om at gøre det. Det kunne være meget sjovt at evaluere om et eller to år og se, hvor mange virk-

somheder der af sig selv ville gå ind i det her, prøve at få en dialog med myndighederne og så indsende et grønt regnskab efter de her regler. Jeg glæder mig meget til at se, hvad der kommer ud af det, men jeg tror ikke, der kommer så meget.

Derfor er jeg fuldstændig enig i, at hvis man skal drive en sag som den her, så bliver man altså nødt til at gøre det ved lovgivning, og de virksomheder, der har gjort det indtil nu, har været glade for det.

Det er heller ikke rigtigt, som nogle har sagt, at der ikke har været et grundigt forarbejde. Det står jo netop her, at der har været høringsfaser og debatoplæg, og hvad ved jeg, og det er så møntet ud i det arbejde, der ligger her.

I Det Radikale Venstre synes vi, at fokus på miljøbelastning er et af de allervigtigste redskaber til at nedbringe miljøbelastninger i det hele taget, og derfor kan vi hundrede procent gå ind og støtte det lovforslag.

Det var, hvad jeg ville sige her.

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten støtter tanken om de grønne regnskaber. Vi støtter bestemt også tanken om en udbygning af de grønne regnskaber, både hvad angår det konkrete indhold og selvfølgelig nyttiggørelsen af regnskaberne i forhold til myndighederne og offentligheden, fordi meningen med hele den her seance jo netop er at skabe et instrument til at skærpe dialogen.

Når det så er sagt, må det siges, at det foreliggende forslag har nogle klare, positive elementer. Så har det nogle elementer, vi er kritiske over for, og så bliver jeg nødt til at sige, at der er områder, som vi har en meget stor undren over for, og hvor vi håber, at regeringen vil have Enhedslistens støtte til forslaget. Det regner vi med at regeringen gerne vil.

På det overordnede plan – det har jo været fremme hos en række af ordførere – stiller vi det grundlæggende spørgsmål: Hvorfor forlade konkrete krav til fordel for generelle bemyndigelser?

Vi er med på, at ministeren kan få en bemyndigelse til at sætte flere ting på listen. Det er o.k., men derfor mener vi stadig væk, at det mest fremkommelige er, at man formulerer en række konkrete minimumskrav punkt for punkt, og så siger man: O.k., derfor kan det godt være, at det er en idé, at ministeren får en bemyndigelse.